GOMÌLE

Iz žívega stînja izvàđene,
u žívo stînje usāđene.
Iz stînja rôđene,
iz stînja oslobôđene,
stîne stînjen zatôčene.
Iz stînja iznìkle,
u Stînju stîne vìkle i obìkle.
Iz Žívega stînja izrēsle,
sa Žívin stînjen srēsle,
Vrimenìman, Brimenìman odolìle,
Vrimenà nadrēsle.

...

Svè ča je stvàra,
činî,
rādî
za vîka svôga,
k'ô dîtè igrājuć' se,
u kūsù je grādî:
Gomìlu.

Dogradìva,
pôdgradiva...

Trîm - gomìlu;
Japjènicu - gomìlu;
Kapèlicu - gomìlu;
Kùću - gomìlu;
Grêb - gomìlu;

Gomìlu k'ô gomìlu!

Na spòmen sèbi,
trūdù svômu - svômu dìlu,
na Dīkù i Spòmen
svèmu Ròdu,
cîlemu Kolìnu:
Spòmenik Gomìlu!

...

Ũ nju je nàsu,
nabî,
nàstiva,
ugrādî,
difînjstva, neispùnjene snè,
nādânja i ràdosti dūgù.

Nesatišvâne žèje
i žēđu lìta mlàdosti,
zrìlosti svu krìpost,
vas trūd i jîd svõj,
svù mùku svojû,
svù svojû snāgù.

Zâdnji vàpaj vàzete stàrosti,
zakùkane,
zaprèčane,
zdrvènjene,
skamènjene
u lūknu i lūgù,
ũ Nju je zàkopa i stàvi.

Svè ča je stèka,
svè nan je dohrānî,
svò svojê blâgo
ũ Nju je sahrānî.

Gomìle !

Gomìle !
Gomìla dò gomìle,
Gòmil nà gomìle !
Ùz gomìle,
nìz gomìle,
ìza gòmil,
prìko gòmil,
pûstih gòmil !

Ìspod pūtih,
zbându pūtih,
nanīzanih,
rastŕkanih,
razasūtih,

po starināh

i ledînah

di nī gòmil !

Zà gomilah,
pòd gomilah,
sve sāma Gomìla!

Oooo, kad bi se
svò ovò pûsto stînje môglo izbroj̃ît!
I sve onò u drāgo kamēnje,
ol' u sūho zlâto
dâlo pritvorît !!!

Sâmo da ga nìčihova rūka
ne dotàkne,
ne oskvŕne,
ne dodîrne;
da Stînje postàne Zlâto,
al' Zlâto
da ostàne Stînje !!!

Gomìle ! Gomìle !
Kolnīčî,
Kàmici,
Mèje
i Mejāši,
Ôgrade i Ôgradice,
Gomìlice i Gomìle.

Vêle gomìle..... usāmjene,

gajète nasūkane.
Mlāde gomìle - crjène ugrāđene;
Cŕjeno razgrāđene, Stāre, Sīre,
Rànjene gomìle,
Kūtnji zûbi sù tri kòrena!

Môdre u hlãdù,
zabîlîle na sûncu,
nabrẽkle,
zrîle;
raspùkle,
vrîle,
na pûčini põdnèva
razgãljene,

Gôle - Golcâte,
Razòrene,
Razvãljene:
Zapũšćene,
Napũšćene,

Sâme, Samcâte
Gomîle.

...

Svidocî ratà
i strâha,
ukràdenih
i sakrivènih jũbàvih,
u svojîman ste njêdriman,
slîpo i glûho,
čuvàle pòruke i tâjne.

U smrknũća;
dâna i životà nàšega,
kad smo dòma, sà mora,
trũdni dohodîli,
uspînjuć se i propînjuć
ùz kose i grîže,
na vàša smo širòka plećà
rasprčàli tẽška brimenà....

Vî ste bîle
naše olahnũće,
naše odahnũće,
naš počînak.

U Vàšen smo krîlù
iskàli i nahodîli
zãklôn
od dažjà i vîtra,
i bilô nan je -
k'ô u skũtù
Màterinen.

A kad smo ifîli vîdit
ništò nòvo, vêliško i nesvakidàšnje,
uspînjali smo se
na Vaša Timenà,
Gomîle Vîdilice,
na Cvitnû, na Vêlu gomîlu; - -
i čuli;
i vîdili;
šîrje i bòje
nego s kampanèla:

kakò se zemjà
nadîmje,
dîže,
rẽste,
i nèbu
ù susret dohòdi;
kakò sûnce
isfîče i zahòdi,
kakò môre
k'ô ûje mirùje
i prohòdu bròdi,
a nikũd dalekò - - - prîko mora - - -
goriii požãr - - -

Jel' pâ
nà planinu snîg ?
Kô dohòdi ?
Kô pasãjè ?
Kakò se dân dũži
i kakò
kalãjè...

Kakò se
na podân Škojà
crniii...
Kakò lampâ
i grmiii...
Kakò se priprẽma
gŕdna nevêra...
Hoćel' bura
ôli jùgo;
jel' se razdãnîlo
ôl' snoćàlo;
rasvanîlo
ôli smŕklo ?

Lampâl'
na gôru Sũšu
Bòže ! - Vrâže !
na Gràd
ôl' na Dâž !?